

Λίλιθ: Η «κομμένη», από την «θεόπνευστη» Βίβλο, πρώτη σύντροφος τού Αδάμ

Αν ερωτηθεί σήμερα κάποιος, ακόμη και ο πιο αδαής κι αμόρφωτος, «ποιοι ήταν οι πρωτόπλαστοι;», κατά 99% θα δώσει την «σωστή» απάντηση: Ο Αδάμ και η Εύα...

Είναι όμως έτσι; Ισχύει δηλαδή κάτι τέτοιο, ακόμη κι αν δεχθούμε ασυζητητί την «αλήθεια» και την «θεοπνευστία» τής Βίβλου;

Μια από τις άγνωστες, στον πολύ κόσμο, πτυχές τής Παλαιάς Διαθήκης (και κατ' επέκταση, της Αγίας Γραφής για τον χριστιανικό κόσμο), είναι η παρουσία τής Λίλιθ. Μιας παρουσίας, στην οποία αποφεύγουν επιμελώς ν' αναφέρονται («όπως ο Διάβολος το λιβάνι»), τόσο οι Εβραίοι ραβίνοι, όσο και οι Ιουδαίοχριστιανοί απολογητές.

Σύμφωνα με τα «απόκρυφα» τής Βίβλου, η γυναίκα που κλήθηκε να παίξει τον ρόλο τής συντρόφου τού Αδάμ, δεν ήταν η Εύα, αλλά ένα άλλο πρόσωπο: Η Λίλιθ. Σύμφωνα με μια ερμηνεία, ο Θεός δημιούργησε ταυτόχρονα τον Αδάμ και την Λίλιθ από χώμα, ενώ κατά μία άλλη, δημιούργησε τον Αδάμ ως ερμαφρόδιτο και στην συνέχεια διαχώρισε τις δύο φύσεις του. Μόνο που, σε κάθε περίπτωση, υπήρξε κι ένα...σοβαρό πρόβλημα. Η Λίλιθ δεν ήταν διατεθειμένη να υποδυθεί το υποταγμένο γυναικάκι απέναντι στον Αδάμ. Πέραν αυτού, έκανε το «λάθος» να προσπαθήσει να πείσει τον Αδάμ -κι ενάντια στις βουλές τού Θεού- πως η ερωτική πράξη, δεν γίνεται μόνο για...αναπαραγωγικούς σκοπούς... Ο Αδάμ προσπάθησε να την καθυποτάξει, αλλά μάταια. Η Λίλιθ τεντώνει κι άλλο το σκοινί, όταν προχωρεί στο μέγιστο αμάρτημα: Προφέρει το απαγορευμένο όνομα τού Θεού: Γιαχβέ. Ο Θεός όμως που δεν είναι διατεθειμένος να δεχθεί τέτοιες...«ριζοσπαστικές» και

«ανατρεπτικές» ιδέες, οδηγεί τελικώς την Λίλιθ σε έξωση από τον Παράδεισο, η οποία καταλήγει στην αγκαλιά τού...Διαβόλου. Ο Θεός, στην συνέχεια, αφού προηγουμένως έχει αποτύχει ν' «αλλάξει μυαλά» στην αντίθεση Λίλιθ, ικανοποιεί την επιθυμία τού Αδάμ που βίωνε πλέον την μοναξιά και δημιουργεί από τα πλευρά του, μία πιο...«λογική» γυναίκα: Την Εύα. Η συνέχεια, γνωστή...

Ως φαίνεται, οι ραβίνοι κάπου εδώ, έμπλεξαν τα μπούτια τους. «Δανειζόμενοι» μια προϋπάρχουσα μυθολογική οντότητα άλλων λαών (η Λίλιθ προϋπήρχε στις μυθολογικές παραδόσεις των Σουμερίων, Βαβυλωνίων, Ασσυρίων κ.ά.) και τοποθετώντας την στην ιουδαϊκή μυθολογία, εμβόλισαν την πατριαρχική δομή τής εβραϊκής κοινωνίας (αλλά και της χριστιανικής στην συνέχεια) με ένα στοιχείο καθαρά...«φεμινιστικό». Τα λάθη όμως «διορθώνονται». Έτσι, συμμαζεύοντας τ' ασυμμάζευτα, με ένα «θεόπνευστο» κόψε-ράψε, η Λίλιθ, σήμερα έχει εξαφανιστεί από τις «ιερές» γραφές (τουλάχιστον, ως πρωτόπλαστη). Τόσο απλό ...